

de communale Byrder, og saaledes have Interesse for, hvorledes de communale Anliggender bestyres. Da Lagthinget væsentligt er en communal Institution, antager jeg det ogsaa for givet, at der som Betingelse for Valgret til Lagthinget bør være en Censur. Der er heller ikke Nogen, der har udtalt sig derimod, og Spørgsmaalet bliver altsaa blot, hvilken Censur der maatte anses for den rigtigste, enten det maatte være en Afgiftsydelse, eller det Rigtigste maatte være, saaledes som ogsaa Lagthinget i sin Tid har meent, at opstille som Betingelse for Valgret, hvad der indeholdes i § 2, nemlig, at man enten som Eier, Fæster eller Beneficiarius skulde besidde tre Gysden Jord Indens og Udengaards, eller et Bygninger til en Værdie af idetmindste 200 Rbd. Man erkjender vel tilfulde, at det vilde være det Rigtigste, om man kunde knytte Valgretten til Ydelse af en vis bestemt Afgift; men jeg troer, at de Grunde, der ere anførte for, at det ikke lader sig gjøre, ere fuldkommen tilstrækkelige. Der er eksperimenteret for at kunne holde fast ved dette Princip; men jeg troer, at Erfaringen har vist, at denne Experimentieren ikke har været heldig, og jeg troer virkelig, at vi her bør holde os fra yderligere Experimentieren. For at holde fast ved dette Princip er der ogsaa af den 1ste Landsthingsmand for Ste Kred (Drejer) stillet et Endringsforslag, der gaaer ud paa, at det skulde være tilstrækkeligt for at erholde Valgret til Lagthinget, at En har i det sidste Aar til Staten eller Kommunen svaret Bidrag enten i Penge, Naturalier eller Arbeide; men jeg kan ikke vide, hvorfor den ærede Forslagsstiller ikke ligefrem har sat, at der behøves ikke Andet, end at man skulde være uberygtet og myndig; thi naar hans Forslag maatte blive antaget, bliver det Følgen, at enhver myndig og uberygtet Mand maa faae Valgret, og ved Antagelse af dette hans Forslag vil ogsaa den Censur, om jeg saa maa kalde den, som 30 Aars Alderen er, aldeles bortfalde. Jeg troer derfor ikke yderligere at behøve at opholde mig derved, for at imødegaae Forslaget og vise, at dets Antagelse er uhensigtsmæssig. Der er ogsaa anført imod at sætte en Eiendoms-

domscensur som Betingelse for Valgretten, at det skulde være forenet med betydelige Bauskeligheder at bevise Eiendomsretten til Jordegods. Jeg troer ikke, at det praktisk vil have mange Bauskeligheder; men, da den ærede Landsthingsmand, der har været i Udvalget og stillet et Minoritetsvotum, har taget sit Minoritetsvotum tilbage, skal jeg ikke videre indlade mig derpaa, men blot ytre, at jeg i over 5 Aar har været Forligelsescommissair i Sundersø Præstegjæld og siden efter i 10 Aar i Østersø Præstegjæld, og det er mig ikke vitterligt, at der har været en eneste Retstrætte med Hensyn til Eiendomsretten til en eller anden Jord, det er mig heller ikke vitterligt, at der har været nogen Retstrætte noget andet Sted om Eiendomsret. Jeg skal yderligere anføre, at jeg for at hjælpe Beboerne af Dvalbø til at faae en bedre Ordning paa deres Lutum og Lundum, det vil sige, den Lod og Deel, som enhver Lodseier tager i det, der tilfalder hans Jord af Fugl, Tang, Drixtommer o. s. v., har efter Dpgivende optegnet hele Jorden, og Jorden har stemt paa Brokkind med det Marketal, der findes i Boigden. Dette synes altsaa at være tilstrækkeligt til at godtgjøre, at det ikke kan have nogen praktisk Bauskelighed at opstille en Eiendomsrensus. Dvalbø Boigd er den største Boigd paa Færøerne; den har 12 Haveparter og 97 Marker Jord — eller, som Jordebøgerne opgive det til, 98 Marker Jord. Naar Færingerne ikke gjerne ville opgive, hvad de eie, da er det ikke, fordi de ikke vide det, men fordi de frygte for, at Marsagen, hvorfor man spørger dem, skulde være den, at man vilde benytte denne Kundskab til at paalægge dem yderligere Byrder. Der kunde derimod vistnok være Meget, der talte for, at der blev truffet Foranstaltninger til at faae Eiendomsforholdene paa Færøerne bedre ordnede. Det kunde fornemmelig være ønskeligt, at der snarest muligt maatte træffes Foranstaltninger til at faae en ny Matricul, hvorved man siden lettere kunde komme ud af at ordne Eiendomsforholdene. Lagthinget har ogsaa erkjendt dette, og det Lagthing, der iaar har været samlet, har ogsaa derfor indgivet et Andragende til Indenrigsministeren om, at der maatte fore-